

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 334.

85de Møde.

Tirsdagen den 28de Mai.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): Jeg troer, at, naar man erindrer, at enhver af de lønne- og frivilligt i Hæren tjenende Mænd ved Pensionssløkten faaer en Adkomst til Forsørgelse, naar de, det være nu enten paa Balpladsen, eller under andre Omstændigheder, blive satte ud af Stand til at opfylde deres Tjenesteplicht, til at leve under de Forhold, som de forhen have været vant til, saa maa man indrømme, at de derved ere stillede lige med de andre, og at altsaa det Krav, som de kunne gjøre, faaer en Anerkjendelse ad særlig Vel.

Jeg veed vel, at man har sagt, at der slet intet Hensyn med Billighed kan tages til Bedkommendes Forsørgelse gjennem deres Pension ifølge Pensionsløven, thi, siger man, derved er deres Carriere brudt, deres Udsigter for Fremtiden ere brudte. Men jeg spørger, naar man seer til, hvad der er skeet i det Hele taget her i Landet, om man da kan sige, at det i Virkeligheden er saaledes, om vi ikke have seet mere end een af de Mænd, som have havt den Ulykke at lide Brost paa deres Lemmer i Krigen, netop derved at være blevne befordrede til Stillingen, som de havde yttret Attraa om at faae. Den samme Adkomst til Befordring vil for Fremtiden være at opnaae, og naar vi huffe paa, hvormeg det maae være i Statens Interesse, naar den Pensionerede vnsfer Erhverv og er istand til at overtage et eller andet Embede, da at give ham dette istedetfor Pension, saa vilde vi indsee, at denne Udvei ingenstunde vil ophøre. Vi maae altsaa komme til den Erkjendelse, at de Mænd, som ere stillede paa denne Maade i Hæren, allerede have et ganske væsentligt Fortrin for de Andre; vi maae heller ikke glemme, at de, ved at indtræde deri som Frivillige, selv have valgt deres Skæbne; man

kan ikke sige om dem, at de, saa at sige imod deres Villie, have befundet sig paa det Sted, hvor Kuglen rammede dem. De have frivilligt stillet sig deres Livsopgave og valgt deres Levebrød. Forresten vil man see, at der i Grunden kun er ringe Afvigelse mellem den Scala, som er opstillet i Udkastet, den, som Udvalget har tilraadet, og den, jeg har foreslaaet, saa at fra det pecuniære Standpunkt vil det ikke være af stor Bigtighed, hvilken af dem man følger; men jeg troer rigtignok, det kan jeg ikke nægte, at den, som jeg har foreslaaet, er mere gra- dueret i Forhold til den Stilling, som den me- nige Mand i Almindelighed indtager i Samfundet.

F. N. Hansen: Det var en Ytring af den ærede Deputerede fra Fredericia, som bragte mig til at begjere Ordet. Han udtalte nemlig en Sætning, som jeg maae anerkjende for at have den fuldkomneste Sandhed; han sagde nemlig, at man med Hensyn til en Invalids Forsørgelse væsentlig skulde bære Omsorg for, at han ikke kom i nogen daarliger Forsatning end hans Jævnliges, og da nu Massen af Soldaterne og af Invaliderne vistnok hører til Almuestanden, saa mener jeg, at derved er allerede den Grændse betegnet, indenfor hvilken Erstatningen eller Pensionen til Invaliden burde ligge. Denne bør nemlig udgjøre saameget, som en Mand af Almuestanden i Regelen behøver for at leve saa godt som hans Jævnliges, og i denne Henseende antager jeg, efter det Kjendskab, jeg har til Almuesmandens Stilling og Levemaade, at den Scala, som er opstillet af den ærede Deputerede for Holst Amt's 2det District (Tscherning) vistnok rigtigt angiver, saavidt som det overhovedet er muligt at bestemme dette, hvad der ikke blot paa min Egn, men vistnok ogsaa paa flere Egne i Jylland vil udfordres for en Mand af Almuestanden til at leve saa godt, ja maaskee under mange